

(1057) οὐ δεόμενος συγκατατιθεμένων ἀλλὰ πραττόντων μόνον,
οἷς ἐνδίδωσι τὰς φαντασίας, εἴτε θεὸς εἴτε σοφός, οἶδεν
ὅτι πρὸς τὸ πράττειν ἀρκοῦσιν αἱ φαντασίαι καὶ παρέλκουν-
σιν αἱ συγκαταθέσεις· ὥς εἴ γε γινώσκων ὅτι πρακτικὴν
ὁρμὴν οὐ παρίστησι φαντασία δίχα συγκαταθέσεως, ψευ- 5
δεῖς ἐνεργάζεται καὶ πιθανὰς φαντασίας, ἐκὼν αἰτιὸς ἐστι
C τοῦ προπίπτειν καὶ ἁμαρτάνειν ἀκαταλήπτοις συγκατα-
τιθεμένους.